

**Vyjádření školitele studentky Jany Svobodové k průběhu studia a k disertační práci
“Fenomén minoritského kláštera ve středověké společnosti”
předkládané v roce 2022 na katedře pomocných věd historických a archivního studia.**

I. Hodnocení celého doktorského studia

Mgr. Jana Svobodová nastoupila do doktorského studia v roce 2011. Průběžně ve stanovených termínech plnila studijní povinnosti. Studovala v kombinované formě při zaměstnání, navíc během studia nastoupila také rodičovskou dovolenou, takže se nemohla systematicky věnovat práci na disertaci, přesto dokázala ve vymezené době splnit studijní povinnosti a dokončit disertaci.

Během doktorského studia publikovala sedm studií, většinou k problematice související s tématem disertace, a stejný počet recenzí. Přednesla referáty na dvou mezinárodních konferencích.

Od 1. 1. 2020 do 30. 6. 2022 se podílela se na řešení grantu GA ČR EXPRO *Observance Reconsidered: Uses and Abuses of the Reform (Individuals, Institutions, Society)*.

Rovněž absolvovala několik týdenních studijních pobytů v zahraničních knihovnách (Vídeň 2012, 2013, 2015, 2016, Krakov 2013, Berlín 2014).

II. Celkové zhodnocení disertační práce

Původním záměrem doktorandky bylo zpracování dějin františkánského řádu v českých zemích od příchodu františkánů do Čech do konce středověku. Zpracování tohoto tématu se však záhy ukázalo být nereálné pro naprostý nedostatek historických pramenů. Mezitím se objevil dosud nevydaný a odborně nezpracovaný rukopis kroniky Eberharda Ablauffa a Rheno, který byl od druhé světové války nezvěstný, a doktorandka obrátila pozornost k tomuto důležitému prameni zachycujícímu osudy františkánů-observantů ve střední Evropě od působení Jana Kapistrana ve Vídni v roce 1452 do roku 1528. Provedla rozbor rukopisu, v němž je kronika dochována, a rozbor pramene a připravila jeho edici. Práce má dvě části, teoretické pojednání a edici textu. V první části zařazuje autorka nalezený pramen do vývoje středověké historiografie, speciálně pak do kontextu historiografie minoritského řádu. Pokud to prameny dovolují, podává životopis autora kroniky (oproti starším znalostem se jí díky analýze rukopisu a autorských přípisů a osobních poznámek ve zkoumaném rukopisu i v dalších Ablauffových rukopisech podařilo alespoň částečně doplnit biografické informace o Eberhardu Ablaufovi). Další kapitola je věnována popisu, paleografickému a kodikologickému rozboru rukopisu a jeho osudům. Konečně doktorandka připojila popis obsahu Ablauffovy kroniky. Druhou část představuje edice kroniky s potřebným aparátem (především podrobný soupis všech františkánů-observantů zmíněných v kronice) a nezbytným seznamem pramenů a literatury. Výsledky práce jsou shrnuty v závěru.

Nutno zdůraznit, že jde o původní práci, jejímž tématem je dosud nezpracovaný latinský pramen. Doktorandka se, mimo jiné díky svým znalostem latiny, vyrovnala s úskalími práce s dosud neznámým textem (například s paleografickými problémy v interpretaci řady jinak neznámých jmen) a vytvořila kvalitní základ pro publikaci edice.

III. Závěr

Předběžně klasifikuji předloženou disertační práci jako *prospěla*.

V Praze, 2. prosince 2022.

Marie Bláhová